

SEŽERĚŠ

SMRT

A VYPLIVNEŠ

ŽIVOT.

DAVID DRÁBEK

HEREČKA SOBOTNÍ NOCI

REŽIE
DRAMATURGIE
SCÉNA A KOSTÝMY
HUDBA
TEXTY PÍSNÍ
POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE

NÁPOVĚDA
INSPICE

OBSAZENÍ

PIPI
ANIKA
TOMY
PAN NILSON
PIPI DLOUHÁ PUNČOCHA

HUDBA A HUDEBNÍ PRODUKCE

HVĚZDA NAD NÁMA
HUDBA
TEXT
ZPÍVÁ
DOPROVODNÉ VOKÁLY

SNĚHOVÁ HŘÍVA
HUDBA
TEXT
ZPÍVÁ
DOPROVODNÉ VOKÁLY

MIX A MASTERING
ALL SENSES PRODUCTION, PRAHA

DAVID DRÁBEK
KRISTINA ŽANTOVSKÁ
PETR VÍTEK
DAREK KRÁL
TOMÁŠ BELKO
BARBORA NECHANICKÁ

VERONIKA KOUDELKOVÁ
DANIELA SIMČIŠIN DEYLOVÁ

PAVLA TOMICOVÁ
DANA BATULKOVÁ
PETR KONÁŠ
RADIM KALVODA
MARKÉTA MUSILOVÁ

DAREK KRÁL

DAREK KRÁL
TOMÁŠ BELKO
KATEŘINA MARIE FIALOVÁ
BARBORA FIALOVÁ
& JOSEFÍNA ČERMÁKOVÁ

DAREK KRÁL
TOMÁŠ BELKO & DAVID DRÁBEK
PAVLA TOMICOVÁ
BARBORA FIALOVÁ
& JOSEFÍNA ČERMÁKOVÁ

ŠTĚPÁN ŠKOCH

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažer provozu Zbyněk Simčišin. Zvuk Ondřej Sýkora a David Tůma. Světla Marek Sucharda a Filip Jukl. Technika pod vedením jevištního mistra Lud'ka Blažka. Rekvizity Iveta Havlová a Michal Hakl. Garderoba Věra Chalupová a Marcela Černá. Maskérna Kristýna Koryntová a Nina Jirasová. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

TO, CO OD AUTORA V PŘEDSTAVENÍ NEZAZNÍ, PŘESTOŽE TO NAPSAL... ANEB AUTORSKÉ POZNÁMKY

Pan Nilson se ve skutečnosti nejmenuje pan Nilson, ale Pipi si ho pojmenovala podle opičky z knihy Astrid Lindgrenové. Pan Nilson je podivně nastrojen: do celotělové kombinézy, kterou kdosi upletl z pestrobarevné vlny. K dospělému muži se to hodí asi jako prsní bradavky k iPhoneu. I když to by možná...

Kostlivkyně hnátami ukazuje ingredience, které Pipi a Pan Nilson hádají. Snad to nebude trvat hodinu, protože musejí dát do kupy tenhle recept: 15 dkg másla, 15 dkg cukru, 4 žloutky, 1 lžíce kakaa, ¼ prášku do pečiva, 12 dkg ořechů... a mouku, snít ze 4 bílků, těsto mírně upečeme a natřeme marmeládou, přidáme I. a II. náplň a po dokončení polijeme čokoládovou polevou. Složení I. a II. náplně zde neodtajním. To zůstává ukryto v ručně psaném receptu mojí babičky Miluše Pat'avové (1924–1994), dej jí pánbůh nebe.

Anika a Tomy táhnou sněhovou nadílku kufry na kolečkách. Anika je dodnes blond'atou kráskou, která svehpě odmítá stárnout a je už z toho dost unavená. Tomy je plnovousem zarostlý poříz s bludným pohledem pomněnkových očí. To je hezká charakteristika, to se na divadle jistě užije.

Nechci předepisovat osmdesátkové hity, které podbarví další výstup. Ale jedna skladba tam být musí. Ta nejoblíbenější u obou přerostlých holek. *Voyage, voyage* od Desireless z roku 1987. Tu jsem i já miloval a dodnes miluji. A umocňuje to fakt, že jsem si dlouhé roky až do dnešního dne – 9. 11. 2021 – myslel, že se zpěvačka Claudie Fritsch-Mentrop záhy po úspěchu v hitparádách celého světa zabila v autě. A teď si ji pro potřeby *Herečky sobotní noci* znovu z nostalgie googluji a zírám na osmašedesátiletou korpulentní ženskou s nakrátko střiženým bílým ježkem, jak dál bujně koncertuje... a to je magie dramatické práce, milý Watsone.

Po přestávce se ocitáme na návsi, nebo chcete-li náměstíčku. Je pátého prosince a z mlžného oparu vystupují ve zpomalené sekvenci Mikuláš–anděl–čert. Hraje pod to třeba úvodní skladba ze seriálu *Sandokan*. Neptejte se mě proč. *Sedm statečných* by se nehodilo, tohle taky k předvánoční náladě zrovna nepasuje, ale v noci na dnešek se Tomymu vybavil tenhle dětský hrdina a hraje mu to od té doby v hlavě. A teď už i vám. Je to navíc úlevné odlehčení příběhu stárnoucí Pipi, který dosud tak veselý nebyl. Naše trio bude obcházet několik domácností. Jelikož je tato hra určena pouze čtyřem hercům, je nabíledni, že všechna ta vyjukaná dítká i jejich rodiče bude s pomocí rychlých převleků hrát představitel Pana Nilsona.

Z mlh a tmy se vykrádá čert s andělem. Ale moment – tihle se nepodobají naivistickým kostýmům jako před chvílí. Tomyho čert je najednou realisticky démonický, učiněná hororová noční můra. A Aničin anděl se víc než bělostné peříčkaté dobroduši podobá okřídlené erýni. Lítici. Obklopí Mikuláše. Ten se pomalu svází do sněhu. Dvě monstra se o něj začnou tahat. Sněhové závěje okolo skrápí pamlsky a uhlí. Čert vyrazí děsivé promluvy v jakémsi pseudopojetí IKEA švédštiny. Lítice pouze piští tak, že si všichni zakrývají uši. Zpod Mikulášovy tuniky vylétají bílé holubice, ulicí se prožene puntíkatý kůň, na zdech vidíme útržky z oblíbeného dětského seriálu podle knihy Astrid Lindgrenové. Pouliční osvětlení problikává, světlo některých lamp pukne do tmy. Mikuláš se z posledních sil snaží zazpívat útržky písně z konce první půle a míchá se to s *Voyage, voyage*. Když osloví démona „tati“ a poletuchu „mami“, cítíme, že se blíží konec. Ale hergotfagotpromiňtemitozaklení, o adventu by se lidi měli jen rodit, ne umírat. Do jekotu, drmolené vikingské hatmatilky a dvou promíchaných vokálních produkcí Pipi se prodere třetí – *Aerial* od Kate Bush. Kateřina se stane hořícím keřem ve finále této hry. Dvě monstra se vytratí, na scénu vjíždí posádka záchranky, ošetřují Pipi a upevňují ji na lůžko a to vjíždí do chodeb nemocnice.

A po dlouhé době si dovolím předepsat děkovačku. Tedy pro případ, že na to budete mít chuť. Zkuste uklánění prokládat nepodařenými nebo „vystřiženými“ pasážemi z doby zkoušení inscenace. Dobrou noc.

V Týništi nad Orlicí, 16. listopadu I. P. 2021

DAVID DRÁBEK

O MÉ RODINĚ...

Jsem vychovaný maminkou, hlavně. Hrozně mě podporovala a to, jak ve mě věřila, jak mě hecovala a fandila mi, mě strašně nakoplo, takže nemám trauma mnohých mých známých, co nebyli pochválený, cítili chlad a dodnes dětství terapeutují... V tomhle mám velký dar a velký náskok...

Maminka s tatínkem se rozešli, rozpadli se ve stejný čas jako federace. Tatínka si z dětství vůbec nepamatuju, ale jsme spořádaná rodina, tři děti a maminka, která to svým opičím způsobem všechno zalehla a zvládla. Taky chtěla dělat divadlo, ale v osmašedesátém byla ve studentském hnutí a pak už to nešlo, tak se rozhodla, že bude super matka... taková směs židovsko-italské matky.

Máme se strašně moc rádi, ale nejsem mamánek, i když to vymanění nějakou dobu trvalo. Díky všem eskapádám a zkušenostem a zdravému základu jsem se z toho dostal... ale hlavně jsem si po jejich rozchodu začal budovat vztah s tatínkem. Postupně jsem si ho objevoval a byli jsme si čím dál bližší... Bohužel odešel příliš rychle, ale dožil u mě, v ateliéru, který mi přistavil k domu. Byl stavař. Vložil všechno do Union banky, přišel o to a v šedesáti začal znovu. Obdivuhodný muž... Zjistil jsem, že mám po něm spoustu vlastností, zdrženlivost v alkoholu, drogách a takových věcech, mám o sebe strach. Taky trochu seladón, sebepečovatelský, fintílek jsem víc, než byl on... A ty jeho nenápadný lekce! Legrace, když tě vychovává skoro osmdesátiletý pán... Když už mi bylo čtyřicet, jednou jsem se před ním utrhl na ženu. Něco sprostého jsem prohodil, jinak to nedělám, a on řekl, my Drábkové nemluvíme před ženami sprostě, tak jsem od té doby neřekl sprosté slovo...

A JINÉ ZVÍŘENĚ...

Jsem Východočechem, Josef Vágner ve Dvoře Králové je nedaleký rodák a Emil Holub je z Holic, taky kousek od nás. Chtěl jsem být veterinář, chytat u Viktoriina jezera pytláky, kteří lovili zvířata, která jsem miloval... Postupně přibýlo přátelství se stromy, který je velice silný, a s ostatními živly a našel jsem v tom souvislosti. Do toho mi krásně zapadá mariánský kult. Miluju symbol matky s dítětem. Marie je pro mě zásadní a všeprostupující. Takže přes nějaký přírodní mysticismy a buddhismus jsem se dostal ke svému křesťanství. Jako jediný z dětí jsem pokřtěný. Nepraktikuju víru, nikam nechodím, ale jsem hluboce věřící a rituály si dělám po svém, jako všichni ostatní, co meditujou, modlí se a usnou u toho třeba...

Jsem vlastně panteista jak vyšítej. Opravdu je všechno se vším propojený a všechno se vším souvisí. Všechny dialogy s pánem bohem, s měsícem, se zvířatama, s rostlinama. Jsme propojený. Myslím, to napsal Dostojevský, že to trvá jen několik vteřin, nastane úchvat, úžas, kdy pocítíš spojení se vším všudy a nemá to náboženskou podstatu... Jsme propojený, jsme jeden organismus.

Ale jakmile to člověk začne tlačít do slov, velmi rychle to ztrácí... myslím, že tou tisíciletou historií, kdy se tyhle nejzásadnější věci zprofanovaly, se to stává trošku únavným a vzápětí se škatulkuje, ty jseš katolík a ještě něco jinýho?... a už jsme v pytlí.

(Z ROZHOVORU KRISTINY ŽANTOVSKÉ
S DAVIDEM DRÁBKEM)

Foto: Patrik Borecký

TVŮRCI

DAVID DRÁBEK

Dramatik, dramaturg a režisér je od sezony 2018/19 stálým režisérem Městských divadel pražských. Vystudoval filmovou a divadelní vědu na FF Univerzity Palackého. V letech 1996–2000 působil jako dramaturg Moravského divadla v Olomouci a s Darkem Králem založil a umělecky vedl Studio Hořící žirafy (1993–2003). Zde také uvedl své první hry a satirické kabarety. Od roku 2005 byl stálým režisérem pražského divadla Minor, kde pokračoval v autorských inscenacích. Inscenoval mimo jiné také Čapkovu *Věc Makropulos* v Divadle na Vinohradech a originální přepis české klasiky *Furianti 2008* v brněnském Národním divadle. V letech 2009–2017 byl uměleckých šéfem Klicperova divadla v Hradci Králové, kde jeho dosud nejuváděnější hru *Akvabely* nastudoval v roce 2005 Vladimír Morávek. Následovala řada dalších autorských inscenací. Dramatik má na kontě přes čtyřicet her a za mnohé získal ocenění, je několikanásobným držitelem Ceny Alfréda Radoka. V roce 2021 vydal svou první prózu pod názvem *Ochechule*.

DAREK KRÁL

Hudební skladatel a producent. Se spolužákem Davidem Drábkem spoluzakládal dnes již legendární divadelní Studio Hořící žirafy a jejich umělecká spolupráce trvá přes dvě desetiletí (*Kosmická snídaneň aneb Nebřenský, Náměstí bratří Mašínů, Noc oživlých mrtvol, Jedlíci čokolády, Revizor, Elefantazie* a mnoho dalších). S hudebním projektem *Maya* vydal několik alb chill-out hudby a byl nominován na Cenu Anděl 2003. Produkčně se věnuje nejen užité hudbě, ale především mladým kapelám a interpretům. Pro přední českou operní pěvkyni Dagmar Peckovou složil hudbu k albu *The Magical Gallery*. Skládá i filmovou a televizní hudbu, například pro film Denise Šafaříka *O malých věcech* či filmy Theodory Remundové.

PETR VÍTEK

Vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Hradec Králové v oboru Matematika a informatika a poté režii, dramaturgii a posléze i scénografii na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. Během magisterského studia navázal spolupráci s profesionálními scénami, velmi ho ovlivnila stáž na projektu *1914* režiséra Roberta Wilsona ve Stavovském divadle. V činnosti kontinuálně spolupracuje s režiséry Tomášem Loužným, Adamem Svozilem, Davidem Drábkem a mnohými dalšími. Má za sebou i několik operních projektů, pracuje také pro film a věnuje se grafickému designu.

KRISTINA ŽANTOVSKÁ

Dramaturgyně a publicistka, v Městských divadlech pražských působí od sezony 2018/19. Vystudovala dramaturgii na DAMU a vyzkoušela postupně všechna média. Průběžně publikovala v nejrůznějších periodikách, od *Respektu* až po současné *Lidové noviny* a stanici Českého rozhlasu Plus. Na začátku 90. let vydávala čtvrtletní magazín životního stylu *UM*, který musel ustoupit nepůvodním lesklým časopisům. Poté strávila několik let ve Spojených státech, kde vedle propagace české kultury a kulturnosti pomáhala s otevřením Českého centra v New Yorku. Více než deset let pracovala v Českém rozhlasu na různých dramaturgicko-publicistických pozicích a několik let v developmentu televize Nova. Působila i pět sezon v Divadle na Vinohradech, kde její dramaturgická politického sitcomu *Jistě, pane ministře* v režii Martina Stropnického dosáhla 242 repríz. Spolupracovala také s Divadlem pod Palmovkou, Divadlem Na zábradlí a Letními shakespearovskými slavnostmi.

TOMÁŠ BELKO

Textař a scenárista. Je autorem textů skupiny Sto zvířat a píše pro celou řadu předních interpretů. Je autorem písňových textů i pro filmy (*Čert ví proč, Klauni, Rudý kapitán, Zahradnictví*) a divadlo (inscenace Davida Drábka, např. muzikály *Ještěři, Elefantazie*). Kniha jeho vybraných textů *Nikdy nic nebylo* vyšla v nakladatelství Akropolis v roce 2012. Je scenáristou muzikálu *Lucie, větší než malé množství lásky* (Hudební divadlo Karlín, 2013). Spolu s Michalem Dvořákem je autorem multimediální show

Vivaldianno, která sklídila úspěch po celém světě, a nového projektu o Alfonsi Muchovi *iMucha*. V roce 2022 mu u nakladatelství Albatros vyšla pohádková kniha *Princezna stokrát jinak*.

BARBORA NECHANICKÁ

Absolventka Hudební a taneční fakulty AMU v oboru Nonverbální divadlo. Již na studiích začala spolupracovat s choreografkou a režisérkou Lenkou Vagnerovou. Pod hlavičkou Lenka Vagnerová & Company účinkovala v inscenaci *Než vše začalo...* pod režijní taktovkou francouzského režiséra Lionela Ménarda. Dále vytvořila choreografii *Tvarem ke štěstí* v rámci komponované taneční inscenace *Krajinou slz*. Účinkuje také v divadle Minor v inscenacích *Sněhová královna* a *Robin Hood*. S mezinárodním divadelním souborem Farma v jeskyni spolupracovala na tanečním filmu *Efeméry* oceněným Cenou pro nejlepší performery a Cenou diváka na festivalu Idaho Screendance.

HERCI

PAVLA TOMICOVÁ

Vystudovala loutkářství na DAMU. Ještě během studií začala spolupracovat s královéhradeckým Divadlem Drak, kde získala hned po svém absolvování stálé angažmá. V Draku působila deset sezon, poté jí Vladimír Morávek nabídl hostování v Klicperově divadle a následující sezonu už byla členkou souboru. Za roli Arkadinové v *Rackovi* byla nominovaná na Cenu Thálie, za hlavní roli Mačky v Morávkově adaptaci *Maryši* získala v roce 2000 Cenu Alfréda Radoka. Na stejnou cenu byla nominována také za ztvárnění Štěpy v *Petrolejových lampách*. Kromě Klicperova divadla si zahrála též v Divadle na Vinohradech, v Dejvickém divadle a Na Fidlovačce. Od sezony 2016/17 je na volné noze. Před filmovou kamerou poprvé zazářila v postavě psycholožky Kulkové v Morávkově kultovním filmu *Nuda v Brně*. Poté si zahrála například v komediích *Hrubeš a Mareš jsou kamarádi do deště*, *Snowboardáci*, *Rafťáci*, *Vlastníci*, *Mstitel* nebo v seriálech *Bazén*,

Ohnivý kuře, *Krejzovi*, *Slunečná* a především *Ulíce*, kde ztvárňovala diváky oblíbenou postavu kadeřnice Simony. V rámci festivalu rozhlasové tvorby Prix Bohemia Radio obdržela v roce 2014 rozhlasovou Thálii za roli Mado ve hře *Znásilnění*. Na podzim 2022 se objeví ve filmu *A pak přišla láska* režiséra Šimona Holého.

DANA BATULKOVÁ

V Městských divadlech pražských působí od roku 1997. K divadlu ji přivedla spolupráce s recitačním studiem Violy. Na DAMU absolvovala roli Jill ve hře *I motýli jsou volní*. Poté prošla scénami v Kladně a Mladé Boleslavi. Od roku 1983 spolupracovala s Volným spojením režisérů na různých divadelních projektech, především v Divadle v Řeznické. Odtud vedla její cesta v roce 1997 do divadla Komédie, kde zažila pět šťastných tvůrčích let pod vedením režisérů Jana Nebeského a Michala Dočekala. Po Dočekalově odchodu do Národního divadla hrála pod vedením Zdenka Potužila a poté Tomáše Svobody v divadle Rokoko a zároveň hostovala na dalších scénách. Diváci ji dobře znají i z filmu a televize. Hrála například v komedii Milana Šteindlera *Vrat' se do hrobu*, dramatu Benjamina Tučka *Děvčátko*, televizní hře *Maryška* Sabině Remundové a *Nezvěstný* v režii Pavla Kačírka. Popularitu jí přinesly televizní seriály *Redakce*, *Náměstíčko*, *Horákoví*, *Hraběnky*, *Comeback* nebo *Slunečná*.

PETR KONÁŠ

V Městských divadlech pražských je od sezony 2018/19. Po střední škole pro geodety vystudoval Vyšší odbornou školu hereckou v Praze-Michli. Konkurs na roli Romea v Shakespearově *Romeovi a Julii* v Západočeském divadle v Chebu mu přinesl angažmá a možnost ztvárnit řadu výrazných rolí. Po pěti letech v Chebu přijal nabídku na dalších šest sezon do angažmá v Divadle Josefa Kajetána Tyla v Plzni. Mezi jeho tamější role patřil například Kazimír v *Kazimírovi a Karolíně* Ōdona von Horvátha, kníže Václav v Tylových *Krvavých křtinách*, baron Tuzenbach z Čechovových *Tří sester* atd. Do širokého diváckého povědomí se dostal díky mnoha rolím v různých televizních seriálech, například *Ordinace v růžové zahradě 2*, *Cesty domů*, *Modrý kód*, *Šéfka* a dalších.

RADIM KALVODA

V Městských divadlech pražských je od roku 2007. Narodil se ve Vsetíně, ale dětství prožil v Olomouci, kde se poprvé setkal s divadlem v dramatickém kroužku místní LŠU. Studoval na brněnské konzervatoři a pokračoval studiem herectví na pražské DAMU. S přáteli založil Divadelní sdružení CD 94. Jejich první inscenací byla *Cesta kolem světa* a po ní následovaly další: *V zajetí filmu*, *Tři mušketýři* či *Prokletí rodu Baskervillů*. Zajímavou zkušeností, která navázala na práci CD 94, byla účast v mezinárodním projektu *Jeppe z vršku*, kterou v Dánsku realizoval režisér Petr Svojtka. Hostoval v Divadle v Celetné, v kladenském divadle a na scéně Městských divadel pražských se objevil poprvé v *Monty Pythonově létajícím kabaretu*, což mu nedlouho na to přineslo i nabídku stálého angažmá. Pohostinsky účinkoval také v inscenacích Národního divadla, Divadla Ta Fantastika nebo Letních shakespearovských slavností. Hrál v seriálech *Zdivočelá země* a *Co ste hasiči*.

ČTĚTE!

ČASOPIS MĚSTSKÝCH DIVADEL
PRAŽSKÝCH NEJEN O DIVADLE.

STAŇTE SE ODBĚRATELÍ A ČASOPIS VÁM
V PŘEDSTIHU POŠLEME PŘÍMO NA VÁŠ E-MAIL!
K ODBĚRU SE PŘIHLAŠUJTE A ČTĚTE ONLINE NA
WWW.MESTSKADIVADLAPRAZSKA.CZ.
V TIŠTĚNÉ PODOBĚ K DOSTÁNÍ V DIVADLECH
ABC, KOMEDIE A ROKOKO.

MODERNÍ DIVADLO

DAVID DRÁBEK
HEREČKA SOBOTNÍ NOCI

PREMIÉRA 30. 4. 2022
V DIVADLE ROKOKO

Sedmnáctá premiéra sezony 2021/22.
Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.
Ředitel Daniel Přebyl.
Umělecký šéf Michal Dočekal.
Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.
Program připravila Kristina Žantovská.
Grafická úprava Lucie Zelená.

Autora dramatického textu zastupuje Dilia, divadelní,
literární, audiovizuální agentura z.s., Krátkého 1, Praha 9.

Autora hudby zastupuje Aura-Pont s.r.o.,
Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.